

Два тыдні наведвальнікі сайта grodnensis.by мелі магчымасць паразважаць над пытаннем аб "сапраўднасці" сужэнства. Прапанаваная тэма, відаць, закранула нашых чытачоў – свае адказы пакінулі 162 інтэрнаўты. Вынікі апытання традыцыйна каментуе сацыёлаг рэлігіі кс. Валерый Аброшка.

- Ці мяркуеце Вы, што, каб сужэнства было, як кажуць, "сапраўдным", сёння дастаткова гр
- **Сапраўды важным з'яўляецца грамадзянскі шлюб** (3,7%)
- **Грамадзянскага шлюбу дастаткова, трэба мець і касцёльны шлюб** (60,2%)
- **Сапраўды важны касцёльны шлюб, а грамадзянскі – толькі фармальнасць** (55,9%)
- **Цяжка сказаць** (6,2%)

†

"Бог – як запісана ў Кнізе Быцця – стварыў іх як мужчыну і жанчыну: таму пакіне чалавек бацьку свайго і маці сваю і прылепіцца да жонкі сваёй, і стануць яны адным целам" (Мк 10, 6-7; пар. Быц 1, 27; 2, 24). І Езус дадаў: "Так што яны ўжо не двое, але адно цела. Таму тое, што Бог злучыў, чалавек няхай не разлучае" (Мк 10, 8-9).

Заклучэнне сакраманту сужэнства мае для хрысціян асаблівае значэнне, паколькі яно з'яўляецца – як навучае II Ватыканскі Сабор – устаноўленым Богам саюзам людзей, якія праз канчатковую асабістую згоду па Божай волі становяцца моцным інстытутам, хоць на прасторы стагоддзяў заключэнне сужэнства падлягала шматлікім зменам у розных культурах, грамадскіх структурах ці духоўных паставах, а таксама таму, што "шчасце асобы, людской і хрысціянскай супольнасці цесна звязана са здаровым становішчам сужэнства і сям'і".

Атрыманыя эмпірычныя дадзеныя паказваюць, што значная большасць апытаных прызнае неабходнасць заключэння касцёльнага шлюбу (90.1%). У апостальскай адгартцыі "Familiaris consortio" бл. Ян Павел II напісаў, што "сакрамант сужэнства (...) робіць сужэнцаў і хрысціянскіх бацькоў сведкамі Хрыста «ажно да канца зямлі», сапраўднымі і правільнымі «місіянерамі» любові і жыцця". У сваёй прамове перад малітвай "Анёл Панскі" Бенедыкт XVI сказаў: "Сёння асабліва патрэбны іх сведчанні. Патрэбны сем'і, якія не дадуць сябе паглынуць сучасным культурным плыням, натхнёным геданізмам і рэлятывізмам і будуць гатовы перш за ўсё выконваць з велікадушнай аддачай сваю місію ў Касцёле і грамадстве".

Нязначны працэнт сцвердзіў, што важным з'яўляецца грама-дзянскі шлюб (3.7%), а кожны пятнаццаты сцвярджае, што яму "цяжка сказаць" (6.2%). Вядома, што цела значна раней гатова да сужэнства, чым дух. Але ў той жа час, у еднасці сужэнцаў

вырашальнае значэнне належыць не целу, а духу. Гаворка ідзе пра сталасць і адказнасць за ўзаемнае каханне. Таму жадаю, каб тыя, хто вагаецца і яшчэ не заключыў сакраментальнага сужэнскага саюзу, змаглі ў будучым узяць адказнасць за сябе і свайго сужэнца і прамовіць словы сужэнскага абяцання. “Прысягаю табе вернасць”, удзел у развіцці толькі гэтага аднаго кахання, свядома адмаўляюся ад кожнага новага спаткання. “Прысягаю табе сужэнскую павагу”, г.зн. можаш на мяне разлічваць, я цябе на падвяду. Павага – фундамент даверу; дзе з’яўляецца несумленнасць ці падман, там знікае давер. “І што не пакіну цябе аж да смерці”, можаш на мяне разлічваць да канца майго жыцця.